

عبارات کلیدی برای کنفرانس بین المللی چینی زبان ۲۰۲۵

باب های ۵ تا ۸ رومیان را می توان هسته کتاب مقدس خواند،
که تمامی موضوع آن را به طوری ملموس و به تفصیل نشان می دهد؛
کلمات «حیات» و «مرگ» دو خط متضاد را
در باب های ۵ تا ۸ شکل می دهند، که نشان می دهد که انسان در وضعیتی مثلثی
بین خدا و شیطان، حیات و مرگ، قرار دارد.

همانطور که از مسیح در رنج های خود مسرت می بریم، در حال نجات یافتن در حیات او
برای به انجام رساندن هدف ارگانیک نجات پویای خدا هستیم،
که تولید و بناسازی بدن ارگانیک مسیح است
که در کلیساهای محلی ابراز می شود،
جایی که ما از فیض غنی خداوند مسرت می بریم
و جایی که خدای صلح و آرامش، برای ابراز پرجلالش و برای نمایش پیروزی خود،
شیطان را زیر پاهای ما له می کند.

پس از تجربه یک تعمید مناسب، ما به رشد در مسیح و با مسیح
به شباهت رستاخیزش، یعنی گام برداشتن در نوب حیات، ادامه می دهیم.

رومیان ۸ راجع به روح حیات بخش شامل تمام
به عنوان تکمیل نهایی خدای سه یکتاست؛
این روح، ما را در حیات، طبیعت و ابراز
دقیقاً مثل مسیح خواهد ساخت.

رئوس مطالب پیام‌ها
برای کنفرانس بین‌المللی چینی زبان
۱۶-۱۴ فوریه ۲۰۲۵

موضوع کلی:
باب‌های ۵ تا ۸ رومیان - هسته کتاب مقدس

پیام یک
خط حیات و خط مرگ
در باب‌های ۵ تا ۸ رومیان

خواندن متون مقدس: رومیان ۵: ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۷-۱۸، ۲۱؛
۶: ۴، ۹، ۱۶، ۲۳-۲۱؛ ۷: ۵، ۱۰، ۱۳، ۲۴؛ ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۳۸

۱. باب‌های ۵ تا ۸ رومیان را می‌توان هسته کتاب مقدس خواند، که تمامی موضوع آن را به طوری
ملموس و به تفصیل نشان می‌دهد:

آ. این دو کلمه کلیدی - «حیات» و «مرگ» - به طور مکرر در رومیان ۵ تا ۸ ذکر شده است. حیات (۵: ۱۰، ۱۷-۱۸، ۲۱؛ ۶: ۴، ۲۳-۲۲؛ ۷: ۱۰؛ ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۳۸) و مرگ (۵: ۱۲، ۱۴، ۱۷، ۲۱؛ ۶: ۹، ۱۶، ۲۱، ۲۳؛ ۷: ۵، ۱۰، ۱۳، ۲۴؛ ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۳۸)، دو خط متضاد را در باب‌های ۵ تا ۸ شکل می‌دهند، خط حیات و خط مرگ، که نشان می‌دهد که انسان در وضعیتی مثلثی بین خدا و شیطان، حیات و مرگ، قرار دارد.

ب. درخت حیات و درخت دانش (درخت مرگ) به دو خط منجر می‌شوند - خط حیات و خط مرگ - که از تمامی کتاب مقدس می‌گذرد و در کتاب مکاشفه پایان می‌یابد؛ حیات با درخت حیات آغاز می‌شود (پیدایش ۲: ۹) و با اورشلیم نو به عنوان شهر آب حیات با درخت حیات (مکاشفه ۲۲: ۱-۲)، نور حیات (۲۱: ۲۳؛ ۲۲: ۵) و جلال حیات (۲۱: ۱۰-۱۱، ۲۳) به پایان می‌رسد؛ مرگ با درخت دانش آغاز می‌شود (پیدایش ۲: ۱۷) و با دریاچه آتش پایان می‌یابد (مکاشفه ۲۰: ۱۰، ۱۴).

پ. خوردن درخت حیات، یعنی مسرت بردن از مسیح به عنوان تأمین حیاتمان، باید مورد اولیه در زندگی کلیسایی باشد (پیدایش ۲: ۹، ۱۶؛ مکاشفه ۲: ۷). محتوای زندگی کلیسایی بستگی دارد به مسرت بردن از مسیح؛ هرچه بیشتر از او مسرت ببریم، محتوا غنی‌تر خواهد بود.

ت. اما مسرت بردن از مسیح مستلزم آن است که او را با عشق اول [نخستین] دوست بداریم. اگر عشق اولمان نسبت به خداوند را ترک کنیم، مسرت مسیح را از دست داده و شهادت عیسی را از دست خواهیم داد. در نتیجه، چراغدان از ما برداشته خواهد شد - آ. ۴-۷.

ث. بازیابی عشق اول، این است که خداوند عیسی را در همه چیز اول بدانیم. اگر مسیح را همه چیز در زندگییمان بسازیم، بدین معناست که ما بر از دست دادن عشق اول غلبه کرده ایم - کولسیان ۱: ۱۸؛ یوحنا ۱۴: ۲۱، ۲۳؛ مزامیر ۹۰: ۱؛ ۹۱: ۱؛ فیلیپیان ۳: ۱۳-۱۴.

ج. سخن خداوند به کلیسای افسس را می‌توان با چهار کلمه بسیار مهم خلاصه کرد که [به انگلیسی] با حرف L شروع می‌شوند - «عشق»، «حیات»، «نور»، و «چراغدان». ما باید به خداوند عیسی برتری را از هر جهت و در همه چیز برای بازیابی عشق اول بدهیم؛ سپس از او به عنوان درخت حیات مسرت خواهیم برد، و این حیات فوراً نور حیات می‌شود (یوحنا ۸: ۱۲). سپس ما در حیات روزانه خود و به طور جمعی به عنوان چراغدان، درخشان خواهیم بود (مکاشفه ۲: ۱-۷).

چ. وضع شرور خبیثان این است که نزد خداوند برای خوردن و مسرت بردن از خداوند نمی‌آیند (ر.ک. اشعیا ۵۵: ۱-۲، ۶-۷؛ ۵۷: ۲۰-۲۱). آنها کارهای زیادی انجام می‌دهند، ولی برای تماس با خداوند، برگرفتن او، دریافت او، چشیدن او، و مسرت بردن از او نمی‌آیند. در نظر خداوند، هیچ

چیز ضرورتی از این نیست (ارمیا ۲: ۱۳).

۲. امروز ایماندار، یک باغ عدن کوچک است - خدا به عنوان درخت حیات، در روح اوست، شیطان به عنوان درخت دانش، در جسم اوست، و ذهنش در میان است. ما یا در روح و یا در جسم هستیم؛ جای سومی برای ما وجود ندارد. به این دلیل است که باید ذهنمان را بر روح قرار دهیم - رومیان ۸: ۶:

آ. بدن انسان در اصل خالص بود، ولی از طریق سقوط انسان، شیطان خود را در انسان تزریق کرد، و بدن انسان تبدیل به جسم شد - پیدایش ۳: ۶؛ رومیان ۷: ۱۸آ:

۱. بدن ما، بدن گناه (۶: ۶) و بدن این مرگ (۷: ۲۴) است. بدن گناه، بسیار فعال و پر از قوت در ارتکاب گناه علیه خداست، ولی بدن این مرگ، ضعیف و ناتوان در اقدام برای خشنود کردن خداست (آ. ۱۸).

۲. تا وقتی که هنوز زنده ایم، تا روز بازخریدمان، بدن گناه و مرگ، همیشه با ماست - ر.ک. ۸: ۲۳.
۳. جسم، «سالن جلسه» و مرکب گناه، مرگ، و شیطان است. جسم، موردی ناامیدکننده است و هرگز قابل بهبود نیست - ۷: ۱۸-۱۷، ۲۱؛ ر.ک. یوحنا ۱۷: ۱۵.

ب. به خاطر اقتصاد خود، خدا در حکمت و حاکمیت خود از جسم گناهکار و زشت ما استفاده می کند تا ما را مجبور کند که به روحمان بچرخیم تا روح بیشتری برای بنای او توسط رشد خدا در ما کسب کنیم - کولسیان ۲: ۱۹؛ زکریا ۴: ۶:

۱. از نظر قضایی، هم شیطان و هم جسم ما یک بار برای همیشه بر صلیب محکوم شدند (رومیان ۸: ۳؛ یوحنا ۳: ۱۴؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ ۲ قرنتیان ۵: ۲۱)، ولی خدا اجازه داد که جسم با ما باقی بماند تا به ما کمک کند و ما را مجبور کند که در روح خود به مسیح روی آوریم و دیگر بر جسم اعتماد نداشته باشیم (فیلیپیان ۳: ۳).

۲. بدون کمک جسم گناهکار و زشت، ما آنقدر عاجز نخواهیم بود که خداوند را کسب کنیم یا او به درونمان نهاده شود - رومیان ۷: ۲۴-۲۵؛ ۸: ۲، ۶، ۱۳.

۳. هدف ما ممکن است قدوسیت یا روحانیت یا پیروزی باشد، ولی هدف خدا، نهادن خودش به درون ماست تا ما را پر جلال بسازد. اغلب وقتی در وضعیت مشکلی قرار داریم، به خداوند بازتر هستیم و تمایل بیشتری برای چرخیدن به سوی او و اجازه دادن به او برای نهادن خود در درونمان داریم - آ. ۲۸-۲۹؛ افسسیان ۵: ۲۷.

۴. اگر جویای او باشیم، حتی ترکیب گناه آلود جسم نیز کمکی برای ما در کسب کردن خداوند خواهد شد؛ چون ما اغلب شکست می خوریم، عاجزیم که به سوی روح بچرخیم، و از این راه، روح بیشتری کسب می کنیم - ر.ک. خروج ۲۳: ۲۳، ۲۹-۳۰؛ داوران ۲: ۲۱-۳: ۴.

۵. سختی‌ها، شکست‌ها، ناکامی‌ها و ناامیدی‌هایمان ما را مجبور می کنند درک کنیم که هیچ امیدی در جسم نیست. جسم فقط برای این خوب است که ما را مجبور کند در روحمان به مسیح روی آوریم، ما را به درون روح سوق دهد تا ما را عاجز کند که وارد روح شویم، و ما را بیدار نگه دارد تا در روح باقی بمانیم - متی ۲۶: ۴۱؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.

۶. خداوند اهمیتی نمی دهد که ما پیروزی داشته باشیم یا نه. خداوند فقط به یک چیز اهمیت می دهد - اینکه ما مسیح را به عنوان روح، توسط قرار دادن ذهنمان بر روح، کسب کنیم - فیلیپیان ۳: ۸؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۷-۱۸؛ رومیان ۸: ۶.

۳. در رومیان ۵ ما در آدم هستیم، در رومیان ۶ در مسیح هستیم، در رومیان ۷ در جسم هستیم، و در رومیان ۸ در روح هستیم. آدم در باب ۵، در جسم در باب ۷ تجربه می شود، و مسیح در باب ۶، در روح در باب ۸ تجربه می شود:

آ. ما ایمانداران به مسیح دارای یک انتقال مسلم و جایگاهی از آدم از طریق مرگ مسیح و به درون مسیح از طریق رستاخیز او هستیم - ۶: ۳-۸:

۱. در آدم، ما گناه را به ارث بردیم که ما را گناهکاران می سازد (۵: ۱۲، آ. ۱۹). ما مرگ را به ارث بردیم که، از یک سو، ما را ضعیف می کند و ما را از انجام کارهای مورد خشنودی خدا ناتوان می کند، و اینکه، از سوی دیگر، بر ما سلطنت می نماید (آ. ۱۲، ب. ۱۴، آ. ۱۷)؛ و ما محکومیت را تحت قانون تا به مرگ به ارث بردیم (آ. ۱۶).
۲. در مسیح، عدالت، حیات و عادل شمرده شدن تحت فیض تا به حیات به ما عطا شده است، که ما در آن با فیض بر همه چیز سلطنت می کنیم - آ. ۱۷، ب. ۱۸، ۲۱.
- ب. ما ایمانداران به مسیح دارای یک انتقال عملی و تجربی به خارج از جسم (آدم عملی و تجربی) از طریق مصلوب شدن ما با مسیح (۶: ۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰) و به درون روح (مسیح عملی و تجربی) از طریق اتحاد ارگانیک ما با مسیح به عنوان قانون روح حیات (رومیان ۸: ۲، ۱۶؛ ۱ قرنیتیان ۶: ۱۷) هستیم.
- پ. خود مسیح، حیات خدا، حیات جاودان است (یوحنا ۱۴: ۶؛ ۱۱: ۲۵؛ ۱ یوحنا ۱: ۲). او آمد تا ما حیات داشته باشیم و آن را به فراوانی داشته باشیم (یوحنا ۱۰: ۱۰؛ ۱۰ ب). او با مرگ رهاکننده حیات مرد و وارد رستاخیز توزیع کننده حیات شد (۱۲: ۲۴) تا روح حیات بخش شود (۱ قرنیتیان ۱۵: ۴۵ ب) به عنوان قانون روح حیات (رومیان ۸: ۲) که به روح ما، ذهن ما، و بدن های فانی ما حیات می بخشد تا جهت بخش کردن حیات به دیگران، کسانی باشیم که توسط حیات فرو بلعیده شدیم (آ. ۱۰، ۶، ۱۱؛ ۲ قرنیتیان ۵: ۴؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۶؛ یوحنا ۶: ۶۳؛ اعمال ۵: ۲۰).
۴. برای اینکه در خط حیات باقی بمانیم، باید راه مسرت بردن از مسیح به عنوان درخت حیات را در پیش بگیریم؛ مشارکت بسیار مهم برادر لی را در زیر ببینید:

در پیش گرفتن راه مسرت بردن از مسیح به عنوان درخت حیات - مشارکت بسیار مهم از برادر لی

«در ماه مه ۱۹۴۳... من به یک مورد جدی سل مبتلا شده بودم... من درخت حیات را طی دو سال و نیم بیماری دیدم. در طی این دو سال و نیم دیدم که در بازیابی خداوند و در کار او، ما فاقد حیات بودیم. هر نوع مشکلی، صرف نظر از اینکه چه باشد، نتیجه کمبود حیات است. وقتی این را دیدم، بشدت پشیمان شدم، بسیار اعتراف کردم و در برابر خداوند توبه کامل نمودم، و همچنین بسیاری رسیدگی ها در برابر او داشتم... پیام های درخت حیات، بسیاری از مقدسان را نجات داد و همچنین بسیاری از برادران و خواهران را در نانکینگ آزاد کرد. به خاطر چهار سال نابسامانی در کلیسا در شانگهای، مقدسان برای سال ها مایوس و افسرده شده بودند و قادر به انجام کاری نبودند. این پیام ها روح آنها را آزاد و قلبشان را روشن کرد... خداوند را شکر می کنم که از طریق پیام های درخت حیات، کلیسا در شانگهای شفا یافت... پیام های درخت حیات، بنیادی برای احیای کلیسا در شانگهای گذاشت»

«اگر بخواهیم راه مسرت بردن از خدا را در پیش بگیریم، باید تغییر نظر داشته باشیم... اگر بخواهیم وارد واقعیت مسرت خدا شویم، باید یک بینش کنترل کننده ببینیم... در چهل سالگی، خداوند راه مسرت بردن از او را به من آشکار کرد. از اینکه بیست سال بیشتر وقت و انرژی من هدر رفته بود محزون بودم. بیشتر دعاهایم ارزشی نداشت، و زمانی که صرف خواندن کتاب مقدس و سایر کتب روحانی کرده بودم نیز ارزشی نداشت. این وقتی بود که درک کردم روش کار ما اشتباه بود و روش پیگیری روحانی ما نیز اشتباه بود.»

«از آنجایی که من از برگرفتن راه اشتباه دچار زیان عظیمی شدم، نمی خواهم دیگران همان اشتباه را تکرار کنند. امیدوارم دیگران بتوانند راه مسرت بردن از خدا را در پیش بگیرند. من از مقدسان تمنا می کنم که دیگر راه اشتباه را در پیش نگیرند. ما باید راه پیگیری پیشین خود را در نظر بگیریم. ما باید یک تغییر نظر اساسی داشته باشیم. ما باید یک بینش کنترل کننده داشته باشیم.»